

De saaledes i Forslag bragte Ændringer i Loven af 1891 betegne ikke nogen gennemgribende Reform, men de ere sikkert alle saadanne, som røre ved ofte paaantede Mangler ved Loven; deres Vedtagelse vil sikkert blive modtagen med Paaskønnelse af store Dele af vor Befolkning.

Udvalgets Medlem N. Kristiansen ønsker at udtale, at det vel maa erkendes, at de fra de fleste af Landets Sogneraad fremkomne Udtalelser imod Indførelsen af faste Regler med bestemte Summer for Ydelse af Alderdomsunderstøttelse nok kunne have nogen Betydning ved Behandlingen af nærværende Lovforslag; men naar man erindrer, at den større Halvdel af Sogneraadsmedlemmerne er valgt af de højtbeskattedes Fjendebølge af Landets Bølgere, kan man dog ikke betragte disse Udtalelser som noget absolut korrekt Udtryk for Befolkningens Ønsker, og i dette Tilfælde ere de sikkert i afgjort Modsetning til de Ønsker, der ere til Stede iblandt langt den overvejende Del af Landets Befolkning. — Det nævnte Medlem er derfor af den Mening, at man, naagtet disse fra Sogneraadene modtagne Udtalelser, alligevel burde have medtaget Ændringen om faste Taksters Indførelse i Lovforslaget, men har dog ikke villet fastholde dette, da det store Flertal af Udvalgsmedlemmerne ikke i Aar kunde gaa med dertil, og da det jo ogsaa maa indrømmes, at Udeladelse deraf ikke er ensbetydende med, at Arbejdet for Indførelse af faste Takster for Ydelse af Alderdomsunderstøttelse dermed er opgivet, idet Kravet derom sikkert vil faa mere og mere Tilslutning ude fra Befolkningen, saa det om ikke lang Tid vil blive nødvendigt at optage denne Sag til Behandling igen.

Da de stillede Ændringsforslag dog i nogen Maade ville være en Forbedring af den nu gældende Lov, kan nævnte Medlem tiltræde disse Ændringer.

Medundertegnede Bernitsen, Dusef og C. Ravn finde ikke, at der er nogen særlig Anledning til at forandre Grundlaget for den nu gældende Lov om Alderdomsunderstøttelse af 9de April 1891, og vi have derfor med Tilfredsstillelse set, at denne vor Opfattelse af den foreliggende Sag deles af det langt overvejende Flertal af Landets kommunale Raad, som nu i Løbet af omtrent en halv Snæs Aar loyalt og samvittighedsfuldt have bragt nævnte Lov til Udførelse, og Mindretallet ser endvidere i den Omstændighed, at Udvalget, som i flere Aar har grundet over dette Spørgsmaal, ikke har kunnet samle et Flertal om et nyt Grundlag, en Tilkendegivelse af, at Trangen til en gennemgribende Reform paa dette Omraade ikke i nogen synderlig Grad er til Stede. Derimod har man kunnet tiltræde de stillede Ændringsforslag, som kun tage Sigte paa at udvide Udgangen for Smaaarsjolt til at nyde godt af den gældende Lovs humane Bestemmelser.

Udvalgets Medlemmer Hørdum og Knudsen erkende, at de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag, der i Hovedsagen ere overensstemmende med tilsvarende Bestemmelser i det Folketinget forelagte og til Udvalget henviste Lovforslag, indeholde ikke uvæsentlige Forbedringer af den bestaaende Lov om Alderdomsunderstøttelse af 9de April 1891, men kunde dog have ønsket, at man var gaaet noget videre i den ved ovennævnte Lovforslag angivne Retning, idet vi fremdeles betragte de i Lovforslaget foreslaaede Forandringer af den gældende Lov som den Vej, ad hvilken en retfærdigere Ordning af Alderdomsunderstøttelsen kan naas. Vi anse det for en betydelig Mangel ved den nugældende Lov, at den giver Hjemmel til at yde de understøttelsesøgende alt for knapt tilmaalte Understøttelser, og kunde derfor navnlig have ønsket saadanne Bestemmelser gennemførte, der sikrede de understøttelsesberettigede væsentlig højere Understøttelser, end der nu i en stor Mængde Tilfælde ydes dem.